

عنوان مقاله:

فهم انتقادی پیش شرط روش شناختی مطالعات میان رشته ای

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ناصرالدین علی تقویان - دانشجوی دکتری فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در این جستار مشکل عمده اجرای طرح ها و پژوهش های میان رشته ای در این نکته دیده شده است که در این گونه طرح ها در نهایت دو نوع الگوی روش شناختی در برابر هم صف ارایه می کنند که همانا روش شناسی کمی مورد استفاده در علوم طبیعی و روش شناسی کیفی مورد استفاده در علوم انسانی و اجتماعی است این مشکل کار را به جایی رسانده است که گفت و گوی سودمند و سازنده میان متخصصان وابسته به هریک از این دو الگو در یافتن زبانی مشترک برای رسیدن به چشم اندازهایی درخور که راهگشای حل مسائل و مشکلات انسانی و اجتماعی باشد به بن بست رسیده است مساله ترجمه پذیری نیز در سایه همین مشکل سر بر می آورد و از این رو توجه به زبان و معیارهای ارتباطی آن در کانون توجه قرار می گیرد در این جستار نخست به بیان ریشه های چنین مشکلی پرداخته شده و ضمن برشمردن ویژگی ها و نیز بنیان های نظری هر دو الگو بن بست ارتباط میان این دو الگو واکاوی و تحلیل می شود سپس با بهره گیری از نظریه کنش ارتباطی و کاربرد شناسی جهانی و بر پایه معیارهای نظریه انتقادی راه برون رفت از این بن بست در کاربست روش فهم انتقادی دیده شده است روشن است که الگوی روش شناختی خود این جستار همانا روش شناسی ارتباطی برآمده از آرا و اندیشه های هابرماس است

کلمات کلیدی:

روش شناسی، روش، کنش ارتباطی، کمیت گرایی، کیفیت گرایی، فهم انتقادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529663>

